

خیلواکی

استقلال

www.esteqlaal.net

سه شنبه ۰۶ اگست ۲۰۱۹

بنیاد حقوق قربانیان افغانستان

قیام بالاحصار حماسه ماندگار

این قلعه یکی از آبدات پر ارزش تاریخی افغانستان است. حکومت افغانستان با کوتاه نظری که دارند، ارزش تاریخی این قلعه بسیار قدیمی را نادیده گرفته و از آن بحیث یک قطعۀ نظامی استفاده میکنند.

چهاردهم اسد ۱۳۵۸

حکومت دست نشانده وقت که بنیادش بر استبداد و خونریزی گذاشته شده بود چنانچه کودتای خونین ۷ ثور بوسیله حزب دیمکراتیک خلق (حزب وطن) با اتکا، اشاره و همکاری کرملن به پیروزی رسید نه به پایه مردمی و به همین دلیل آغاز بد بختی های ملت افغانستان در تاریخ معاصر محسوب میشود.

بدون تردید اعتقادات، آزاد اندیشی و عشق ملت به وطن پرستی شگاف عمیقی را بین مردم و کوتاه نظران نو به قدرت رسیده، حزب دیمکراتیک خلق که با وارستگی و آزادگی دشمنی میورزیدند به وجود آورد.

رژیم بعد از قیام بزرگ حوت ۱۳۵۷ مردم و نظامیان هرات اعتماد خود را در اردو و بخصوص در بین صاحبمنصبان غیرحزبی از دست داده بود. به همین جهت روسها با فرستادن مخرب ترین سلاح ها و تعداد بیشتر متخصصین نظامی، کمکهای نظامی خود به افغانستان را افزایش دادند. حکومت دست نشانده وقت برای بقای خویش اختناق شدیدتر از گذشته را بر مردم بی پناه ملکی اعمال میکرد. کابل به شهر ارواح شباهت پیدا کرده بود. هیچکس از زندگی خود و فرزندان خویش مطمئن نبود مردم آزاده و سازمان های مختلف ظلم ستیز این را درک نموده بودند که سراسیمگی حکومت وقت و اینکه چون مار زخمی بر همه کس و همه چیز حمله ور میگردد از ضعف مفرط رژیم ناشی میشود. یکعده ازین آزادگان جبهه را تشکیل دادند. هدف این جبهه سقوط

دادن رژیم دست نشانده و تشکیل یک حکومت مؤقت و برگزاری انتخابات برای ایجاد یک نظام مشروع در کشور بود. جبهه پلان قیام چهاردهم اسد را طرح کرد.

پلان قیام به گفته یکی از اعضای سابق جبهه مشتمل بود بر قیام توسط برخی قطعات نظامی و همزمان با آن قیام مردم ملکی حداقل در چند ولایت.

قرار بود قیام کنندگان بعد از گرفتن یک سیگنال معین همزمان در همه جا به قیام پردازند. با تأسف چند ساعت قبل از موعد قیام (۱۴ اسد) با زندانی شدن نماینده یکی از سازمانهای عضو جبهه، پلان قیام افشا گردید. اما چون سیگنال داده نشد، به استثنای قطعه نظامی بالاحصار در نقاط دیگر قیام آغاز نشد. در حواشی بالاحصار و ساحه نزدیک به تعمیر رادیو تلویزیون افغانستان رژیم وقت دست به حمله بر افرادی زد که به نظراعضا حزب دیمکراتیک خلق (حزب وطن) مشکوک به اشتراک در قیام بودند. بخشهای از قلعه تاریخی بالا حصار از زمین و هوا مورد حمله حکومت متکی به روس ها قرار گرفت. عده زیادی از عساکر و صاحبمنصبان وطندوست و ظلم ستیز و حتی بخشی از عساکر که اطلاع از قیام نداشتند، در بالاحصار بدست رژیم خونخوار وقت به قتل رسیدند. گل احمد صاحب منصبی که قومانده نیروهای قیام کننده در بالا حصار را بدوش داشت یکی از شهدای گلگون کفن این قیام است.

محترم نینواز آهنگساز بی نظیر که اکثر آهنگهای سروده شده توسط آوازخوان همیشه بهار احمد ظاهر سروده شده، از ساخته های اوست، همانند عده زیادی از شهریان کابل، در شهر کابل دستگیر و بعد از شکنجه بدست جلادان آگسا بدون هیچ نوع محاکمه و پروسه عدلی و حقوقی بقتل رسیدند.

سرکوبی این قیام ظلم ستیز، شهدای گمنام زیادی برجا گذاشت. نام های یک عده کمی از این شهدا در رسانه های اجتماعی انعکاس یافته که عبارتند از شهیدمحسن، شهید داود، شهید عبدالحی و شهید جبار نورستانی میباشد.

قیام ۱۴ اسد در بالاحصار کابل یکبار دیگر به اثبات رساند که برعکس افسران خاین به بیرق و معامله گر با قشون سرخ، اردو (افسران و سربازان) همچنان به سربلندی و استقلال افغانستان واحد اعتماد دارند و تا سر و جان در این راه مبارزه میکنند.

روسها دیگر امید خویش به اینکه (رژیم از خود بتواند دفاع کند)، از دست داده بودند. حدود یکماه بعد ازین قیام اختلافات در داخل رژیم چنان اوج گرفت که به کشتار نورمحمد تره کی توسط حفیظ

الله امين و انحصار قدرت بدست حفيظ الله امين انجاميد. امري كه يك بار دگر چهره خون آشام و قدرت طلب اعضا بلند رتبه حزب حاكم را بيشتر از پيش هويدا ساخت و رژيم پوشالي را يك قدم ديگر هم به پرتگاه سقوط نزديك ساخت.

روح شهدای ظلم ستیز و عدالت خواه قیام ۱۴ اسد شاد و یاد شان گرامی باد!

بنیاد حقوق قربانیان افغانستان